

естрастіе. Слѣдователно си пріятель на сички тѣ человѣцы, трѣбѣ да имашь милость къмъ сѣки сиромахъ и бѣденъ: но да можешь и да правишь нѣщо за улѣкнованье то на лошавини тѣ имъ, отъ сѣга кога то излазашь на разходъ, ще ти давамъ и пары, които да раздавашь на сиромаси, колко то срѣщнешь.

17. ПРИЯТЕЛЬ, ВРАГЪ.

С. Днесъ отче, беше тука единъ человѣкъ, който казваше, че ужъ сѣки человѣкъ има враги тѣ си: истинѣ ли е това? имашь ли и ты враги?

От. Та знаешь ли що е врагъ?

С. Мислѣхъ, че врагъ е лошнїй а человѣкъ.

От. Не може нѣкои да рече това просто и какъ да е. Обычашь ли Павла, или не го обычашь?

С. Обычамъ го,

От. Когато е боленъ, или страда нѣщо радвашь ли се, или желаешь?

С. Желаихъ.

От. Кога можешь да му сторипшь добро, съ нѣкоijk службж, съ нѣкоijk помошь, или съ воля, правишь ли го радостно, и самоволно, или чакашъ да те насили нѣкой за това?

С. Права го радостно и самоволно.

От. Още кога ти нѣкой поиска нѣщо, повржищаши ли го?

С. Никога не го поврашамъ.

От. А ако знаешъ нѣщо радостно и полезно на Павла, примѣчавашь ли го, или му го казвашь?

С. Казвамъ му го.

От. Ето ты си пріятель на Павла. И ако Павелъ те обича подобно, и прави за угодж тѣ ти, що то и ты правишь за угода та негова, тогава и Павелъ е твой пріятель.